

reelle medbestemmelse sikret derved, at bestyrelserne i de selvejende institutioner får forældrereferat, og at forældrerådene i de kommunale institutioner får beføjelser ved, at der udarbejdes regelsæt i overensstemmelse hermed.«

De gældende regler fra 1980 er gengivet i bilag 1, og heraf fremgår det klart, at der endnu er meget langt til en realisering af arbejdsgruppens konklusioner eller blot de anførte konklusioner fra børnekommissionens arbejde.

Af socialministerens svar på et af socialudvalget stillet spørgsmål, der er optrykt som bilag 2, fremgår det i øvrigt, at 1980-reglerne stort set er en teknisk ajourføring af forholdene på området i forhold til tilstandene i 1976. Der er ikke tale om reelle ændringer med basis i arbejdsgruppens arbejde. Der er derimod tale om, at forældreindflydelse er alt for ringe, hvilket den har været i mange år. Det er på høje tid, at forældrene sikres en reel og udvidet indflydelse på dagliglivet i daginstitutionerne.

Forslagsstillerne er klar over, at socialministeren er opmærksom på området »forældreindflydelse og medvirken«. I december 1982 udsendte socialstyrelsen en vejledning om fornyelse af indsatsen for småbørn og småbørnsfamilier, og her hedder det på side 40:

»Medvirker forældre i institutionens daglige drift, indebærer det ofte en større interesse for at gå aktivt ind i institutionens pædagogiske arbejde. Forældrenes deltagelse i institutionens udflytter og koloniophold er også velkommen i mange institutioner. Ikke alene overflødig er det ofte ansættelse af ekstrapersonale, der kan være ukendt med børn og personale og derfor ikke altid er den store hjælp, men børnene får samtidig den oplevelse, at forældrene aktivt engagerer sig i institutionens hverdag og dermed bedre kan følge med i, hvad der foregår, når forældrene ikke er i institutionen.

I nogle institutioner er det naturligt, at forældre fungerer som vikarer under personalets sygdom i det omfang, der er mulighed herfor.«

Man må unægtelig spørge sig selv, hvor det er naturligt, at personalet udvides, uden at lønudgifterne stiger, og velkomment, at man ser bort fra det ansatte personales tavshedspligt, når det er forældre, der har personalefunktioner.

Forslagsstillerne kender ikke svaret – og det gør socialministeren såmænd nok heller ikke.

Til gengæld ved forslagsstillerne, at det er både muligt og nødvendigt at sikre forældrene en reel og udvidet indflydelse. I bilag 3 har forslagsstillerne anført én måde denne opgave kan løses på. Bilaget udtrykker ikke VS' fikse og færdige mening

om den sag – men er ment som et oplæg til en konkret diskussion af, hvordan der kan ske en demokratisk udbygning af brugerindflydelsen på daginstitutionsoområdet.

Ad 3

Pr. 1. juli 1981 var der 35.500 børn på aktuel venteliste til en institutionsplads. Det reele behov er naturligvis langt større. Forslagsstillerne ønsker at fremhæve

at daginstitutionerne har en pædagogisk funktion som et supplement til opdragelsen i hjemmet, og at der altså er mindst ca. 35.000 børn, som unddrages muligheden for at tage imod et socialpædagogisk tilbud, som kunne være gavnligt for børnene, og

at de manglende daginstitutionspladser betyder, at mange forældre er udelukket fra arbejdsmarkedet. Som bekendt fortabes dagpengereetten, når man ikke kan dokumentere, at man kan få sit barn passet.

Ad 4

Ved fuldkostordning forstås en ordning, hvor børnene får sund kost under hele deres ophold i daginstitutionen (morgenmad, frokost, eftermiddagsmad og aftensmad). Kosten skal tilberedes i institutionerne af dertil kvalificeret personale, og der skal tildeles det nødvendige antal arbejdstimer – ud over hvad der er indeholdt i beslutningsforslagets nr. 1.

Forslaget har både et ernæringsmæssigt og socialpædagogisk sigte, samtidig med at det sigter på at lette børnefamiliernes arbejdsbyrde. Dertil kommer, at forslaget også vil medføre ensartede vilkår for børn i daginstitutioner over hele landet.

Adskillige kommuner har allerede etableret fuldkostordninger, og kommunale skolemadpakker er som bekendt også ret udbredte. Baggrunden for dette er en bred erkendelse af, at børn har behov for en ernæringsrigtig og sund kost, ligesom det også erkendes, at en sund kost til børnene er af stor betydning for den almene sundhedstilstand i samfundet. Endelig skal det blot understreges, at det naturligvis er vigtigt, at børnene spiser deres hovedmåltid inden for den del af dagen, hvor de er mest aktive. Det vil som regel sige den del af dagen, hvor de er på daginstitution.

For dem, der er tiltalt af en rent økonomisk argumentation, kan det oplyses, at forslaget kan betragtes som en sund investering! Som et stykke forebyggende sundhedsarbejde. På længere sigt vil en realisering af forslaget givetvis kunne danne